

نمايه

عوامل نویق و نتگاهای نبیغ

غلامرضا متقی فر

پيش‌گفتار

روحانیت حامل امانتی الهی و مسؤولیتی ویژه و انحصاری است و ارزش و جایگاه او نیز در همین مسؤولیت است.

ادای این مسؤولیت و ابلاغ پیام و هدایت مردم به ابزار و وسائل ویژه‌ای نیاز دارد که بدون آن، ایفای این مهم ناممکن و یا کم‌رنگ است. این نوشتار به دنبال آن است که در حد محدود، مشکلات «ابлаг» را ریشه‌یابی کرده و عوامل موافقیت و تنگناهای آن را بررسی کند.

یکی از این مشکلات که به مرور از اهمیت بیشتری برخوردار می‌شود چگونگی ارتباط روحانیت با مردم، به ویژه نسل جوان است.

عوامل متعددی در ساختار ارتباط روحانیت با مردم دخیل است که در زیر به آن‌ها می‌پردازیم:

الف) برنامه درسی

برنامه درسی حوزه، به ویژه در سطوح عالی آن، از جهات متعددی قابل نقد و بررسی است.

پاره‌ای از متون رابع در حوزه که تمامی وقت محصلان علوم دینی به آن اختصاص یافته است، پاسخ‌گوی تمامی نیازها و سوالات امروزی نیست و در قالب زمانی خاص تنظیم شده است و شبهه خاصی از گفتار و حنی اندیشه را ایجاد می‌نماید.

یا روحانی قبلی را نخواهد دید، بلکه با چهره‌ای جدید آشنا خواهد شد.
در حالی که ارسال پیامبران تقریباً به صورت مداوم و پیوسته بوده، به گونه‌ای
که بین آن‌ها با دوران فترتی وجود نداشته یا این‌که بسیار اندک بوده است، قرآن
کریم با تأکید بر این واقعیت می‌فرماید:
﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رَسُلًاٰ تُّرَابًا﴾^۱.

بنی تردید ما پیامبران‌مان را پیاپی فرستادیم.
یکی از اصلی‌ترین دلایل ارسال پی در پی انبیا یادآوری‌های مکرر و برقراری
رابطه صمیمانه با مردم است که خود، نوعی آموزش عملی است.
مرحوم علامه طباطبائی^۲ ذیل آیه مبارکه زیر می‌فرماید:
**﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا
نَهْنَهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾**

«...نردیدی نداریم که عمل در همه شؤون خود برمدار علم می‌چرخد
که با فوت علم تقویت و با تضعیف علم، تضعیف و به شایستگی
علم، عمل نیز شایسته و به فساد علم، عمل نیز فاسد خواهد شد.
خدای متعال، وضعیت علم و عمل را بدین صورت مثال می‌زند:
**﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نِبَاتُهُ بِذَنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يَخْرُجُ
نَكَدًا﴾^۳**

و تردید نداریم که اثر علم و عمل بر یکدیگر ظاهر می‌شود.
علم، قوی‌ترین انگیزه عمل و عمل واقعی و مشهود،
بزرگ‌ترین معلم انسان است».

نیروی انسانی مؤثّر ترین عامل در تبلیغ

مهم‌ترین ابزار تبلیغ، نیروی انسانی مفید و کارآمد است. آن‌چه بیش از

۱. مومنون (۲۳): ۴۴

۲. آل عمران (۳): ۱۰۴

۳. اعراف (۷): ۵۸

۴. المیزان المجلد الثالث، الطبعة الثالثة بیروت، ص ۳۷۲

قدرت علمی و تخصصی اهمیت دارد و پژوهی‌های روانی و خصلت‌های شخصیتی مبلغ است.

مبلغ باید از نظر سنی در شرایط مناسب و نزدیک به گروه مخاطبان باشد. هم‌چنین باید علاوه بر دارا بودن بنیه علمی، نیرویی تلاش‌گر و فعال و عاشق علم باشد، زیرا در این صورت قادر است مسیر علمی خود را تعیین نماید.

مناسب است روحانی، قبل از اعزام، لااقل در چند ماه، سلسله دروسی درباره مردم‌شناسی و شیوه‌های تبلیغ را بگذراند و منابع مطالعاتی مناسب در زمینه روان‌شناسی و تعلیم و تربیت و جامعه‌شناسی عمومی با مشاورت اساتید فن برای مبلغان فراهم شود.

اخلاق

سرمایه عظیم مبلغان، اخلاق الهی آنها است. هر که را از این ذرگران قدر نصیبی نباشد، بی تردید فردی مناسب برای ترویج دین مقدس اسلام نیست. در بیان نورانی حضرت امیر علی^{علیہ السلام} آمده است.

«انکم لاتسعوا الناس بأموالکم ولكن تسعوهم بأخلاقکم»^۱
مبلغ پیش از آنکه با زیان خود سخن بگوید با عمل خود به دیگران درس می‌آموزد و مصدق بارز فرموده علی^{علیہ السلام} است که «کونوا دعاة للناس بغيرالستكم».

اهمیت مدارس

امروزه در صد قابل توجه‌ای از کودکان راهی مدارس می‌شوند. نسل آینده ما، ترکیبی از نسل مدرسه امروز است. از این جهت ارتباط روحانی با مدرسه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

غالب مردم، اوآخر دوره راهنمایی و دبیرستان را مهم‌ترین سینین مدرسه می‌دانند، اما واقعیت این است که این دوران، در عین بحرانی بودن، به اهمیت

۱. شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید جلد ۶، ص ۳۳۸.

دوران دبستان نیست.

در دوره دبستان، شخصیت کودک در حال شکل گرفتن است و به آسانی می‌توان اخلاق فاضله یا رذیله را به او آموخت. کودک در این دوران به رفتار یا اعتقاد خاصی عادت ندارد و می‌توان از طریق تشویق و تهدید او را به کاری و ادار کرد و باورهای دینی را به سهولت در او تضعیف یا تقویت نمود و در نهایت، دوست داشتن و محبت کردن را به او آموخت.

تأثیرگذاری دینی و اخلاقی و... در اواخر دوره راهنمایی و دوران دبیرستان و دانشگاه به سهولت دوران دبستان نیست. از این رو ضروری می‌نماید که فرهیخته‌گان حوزوی بیش از هر چیز - سن تأثیرپذیری - دوران دبستان و حتی پیش دبستانی را دریابند.

از این رو پیشنهاد می‌شود که در هر مدرسه ابتدایی، روحانی و مبلغی با پست سازمانی «مشاور» حضور داشته باشد.

انجام این مهم به برنامه‌ریزی آموزشی خاصی نیازمند است و مبلغ، باید واحدهای فراوانی را در «روان‌شناسی» به ویژه در «روان‌شناسی کودک و نوجوان» و «مشاوره و راهنمایی» اعم از مشاوره تحصیلی و روانی و ژنتیکی بگذراند، در غیر این صورت، امید چندانی به موفقیت نیست.

فاایده این کار آن است که:

اولاً) کودکان از هدایت‌های دینی به صورت مداوم بهره‌مند شده و صمیمانه با روحانی مدرسه رابطه برقرار می‌کنند، به گونه‌ای که این رابطه، تقریباً به صورت پایدار در طول دوران تحصیل اعم از: دبستان و راهنمایی و دبیرستان و حتی دانشگاه محفوظ خواهد ماند. به شرط آنکه موضوع «تداوم» همان‌گونه که قبل از بیان شد رعایت شود.

ثانیاً) کودکان به دلیل کمبود محبت در برخی خانواده‌ها و هم‌زمان با شکل‌گیری شخصیت، محبت صمیمانه رهبری دینی را جایگزین محبت‌های از دست رفته خواهند کرد و محبت‌های این دوران است که هیچ زمانی فراموش نخواهد شد.

در پایان یادآوری می‌شود که این نوشتار اشاره‌ای کوتاه به مسأله مهم تبلیغ و ارتباط روحانی و مردم بود که توجه روز افزون به آن ضرورتی اجتناب ناپذیر است. نسل آینده از آن کسی است که سرمایه‌گذاری بیشتری را در مسائل فرهنگی به کار بسته باشد.

ب) شناسایی مخاطب

در کنار موارد بالا برای انتقال اندیشه و گسترش معارف دینی شناخت دقیق مخاطب ضرورت می‌یابد

مبلغ باید میزان یادگیری و توانایی ذهنی مخاطبان و مراحل عینی و انتزاعی تفکر آنان را بداند و شیوه تدریس و جذب متعلم را بشناسد؛ از اقتضایات سنسی افراد آگاه باشد و با ترکیب قومی و بافت جمعیتی اقوام مختلف آشنا باشد، و میزان سواد و تحصیلات مخاطبان خود را بداند.

علومی که زمینه چنین شناختی را فراهم می‌کند عبارتند از: روان‌شناسی تفاوت‌های فردی و روان‌شناسی اجتماعی و روان‌شناسی رشد و روان‌شناسی کودک و بلوغ و نوجوانی و جامعه‌شناسی و قوم‌شناسی و... که آگاهی اجمالی از آن‌ها برای مبلغ ضروری است.

گرچه چنین علومی به صورت مستقل و به شکل امروزی آن در حوزه‌ها رایج نبوده است اما بی‌توجهی به آن باعث ضعف در ارتباط با مخاطبان خواهد شد. بنابراین پیشنهاد می‌شود برای برقراری ارتباط بین متون درسی حوزه و نیازهای زمان و به‌ویژه برقراری رابطه صمیمی و عاطفی و عمیق مبلغان با مردم، این دروس در برنامه درسی عمومی حوزه و به‌ویژه رشته تبلیغ وارد شود.

به کارگیری اصطلاحات علمی

استفاده از اصطلاحات علمی و فقهی و تفسیری و فلسفی و... در اجتماع با شیوه ابلاغ و دأب انبیا که مطابق روایت «نحن معاشر الانبياء امرنا ان نكلم الناس على قدر عقولهم» است منافات دارد.

پاره‌ای از اوقات مبلغان ارجمند، مفاهیم خاصی را در پاسخ به سوالات مردم یا در سخنرانی‌ها به کار می‌برند، در حالی که شنونده یا سؤال‌کننده معنای آن را به خوبی نمی‌داند، لذا ارتباط و ابلاغ مطلوب حاصل نمی‌شود.

جدا انتگاری

گاهی تحصیلات علوم دینی و حضور در حوزه‌ها باعث جدایی و ایجاد

فاصله بین طلب با اشاره دیگر است. تفاوت علاوه‌ها و گرایش‌ها در صنف روحانیت با دیگران، دو حوزه فکری و فرهنگی متفاوت را ایجاد می‌نماید که مانع مهم و مؤثری در ایجاد ارتباط است. این معضل اگر با کوچک شمردن حوزه فکری و فرهنگی دیگران و تقدس گرایی همراه باشد، مشکل بزرگ‌تری را ایجاد می‌کند.

برای رفع این مشکل ایجاد ارتباط صمیمی و مستمر در دوران تحصیلات جوانان حوزه‌ی با دیگر جوانان و احترام دائمی به تفکرات و گرایشات و علاوه‌ها و فرهنگ دیگر جوانان ضروری است و مانع جدایی فرهنگی جوانان حوزه‌ی با دیگر جوانان خواهد شد.

مداخله در مناقشات سیاسی

حکومت اسلامی تفکر نوینی را در عالم سیاست مطرح کرده و راه جدیدی را گشوده و ره‌آورده بس‌گران قیمت را عرضه کرده است. اما جناح‌بندی‌های سیاسی خرد و کلان که غالباً یک یا هر دو طرف آن روحانی است، ضربات جبران ناپذیری را بر حیثیت روحانیت وارد کرده و موجبات تضعیف پایگاه روحانیت در بین مردم را فراهم آورده است.

غالب جبهه‌گیری‌ها ناشی از تعصبات حزبی و گروهی - و نه براساس استدلالات قویم و منطقی و مصالح عمومی - است، سخنان کوبنده و تند و تبعیز از نیام برآمده زبان و فلم، برای طرف مقابل آبرو و حیثیتی بر جا نمی‌گذارد که مردم آن را حفظ کنند.

شکستن حرمت‌ها و بریاد رفتن حیثیت‌ها، اوّلین دست آورده است که بعد از هر موضع‌گیری سیاسی و جناح‌بندی نصیب دو جناح و در مراحل بعد، دامن‌گیر صنف روحانیت می‌شود.

حضرت امام علیه السلام در این باره فرموده‌اند:

«مطلوب دیگری که باز انسان را می‌ترساند که خدای ناخواسته مباداً این انقلاب به واسطه این مطلب صدمه ببیند... این است که بین آقایان در بلاد اختلاف باشد... این که شما خیال کنید که نه من برای خدا این آثاراً مثلاً به او چه می‌کنم،

این اشتباه است. برای خدا نیست... این عیبی که شما در او می‌گویید، در خودتان نیست؟... اگر از اختلاف مها، آن‌هم اختلافی که من شک ندارم در سر دنیاست، نه برای خدا، اگر این اختلافات موجب اختلاف بین مردم بشود و موجب این بشود که شکست بخورد جمهوری اسلامی و تا قرن‌ها نتواند سرش را بلند کند این مجرمی است که خدا می‌بخشد ما را؟»^۱ انتظار این که در مواجهه سیاسی بر اساس «فبشر عبادالذین یستمعون القول فیتبعون احسنه»^۲، شرافت و قداست انسانی حفظ شود، تاکنون به مرحله عمل در نیامده است.

رقابت‌های سیاسی ناسالم، دل‌هارا از یکدیگر می‌برد. مهر و عاطفه‌ها را به خشم و کینه تبدیل می‌کند و مردم را از روحانیت جدا می‌کند، دوستان را ناامید و دشمنان را امیدوار خواهد کرد. علاوه بر این، خوراک تبلیغاتی مناسبی نیز برای رسانه‌های آن‌ها فراهم می‌کند.

حدودیت افق فکری

تنگ نظری در برخورد با مسائل اجتماعی و شناختی، از آفات بزرگ ارتباط مبلغ با مخاطب است. برای هر انسانی، به خصوص در اوان نوجوانی، در هر مورد سوالات و شباهات فراوانی ایجاد می‌شود. سؤال و شک، در هر مورد که باشد، مقدمه یقین است و یقینی که پس از شک و سؤال به وجود آمده باشد، خدشه‌ناپذیر است. بنابراین، شک کردن به معنای کفر و الحاد نیست.

برخورد با غصب و خشونت در مقابله با تشکیکات اعتقادی بنیاد خام پنداشی است. هر پدیده‌ای برخورد مناسب خود را می‌طلبد و برخوردهای غیر مناسب، نه تنها شک را از بین نمی‌برد، بلکه قضیه را پیچیده‌تر می‌کند. این گفته بدان معنا نیست که ما اجازه داریم شک و تردید ایجاد کنیم.

هنر مبلغ و ادار کردن معقول مخاطب به بیان شباهات ذهنی و کشف ذهنیات

۱. سخنرانی حضرت امام ۱۳۶۲/۴/۲۸

۲. زمر (۳۹): ۱۷، ۱۸

و پاسخ‌گویی حکیمانه و منطقی به آن‌ها است، نه مبارزه با بروز آن.
قرآن همواره بر استفاده از حکمت و مواعظه حسنی در برخورد با اندیشه‌های مخالف تأکید ورزیده است و برخورد خشن را در آخرین مرحله و پس از دعوت عالماهی و حکیمانه و تنها در صورتی مجاز می‌داند که طرف مقابل در مقام لجاج و عناد باشد.

روحایت اعتدال در معیشت

غرق شدن در زخارف دنیا و خروج از اعتدال باعث جدایی مردم از روحانیت می‌شود امام رهیل در این باره می‌فرمایند:

«من به سهم خودم هیچ نگرانی ندارم راجع به این انقلاب،... این انقلاب انشاء الله محفوظ می‌ماند و آسیبی از خارج به او نخواهد رسید. لکن آن چیزی که انسان را یک قدری نگران می‌کند، دو تا مطلب است که مربوط به عموم روحانیت است... یکی قضیه این که از آن زی روحانیت که زی طلبگی بوده است، اگر ما خارج شویم،... خوف این است که یک شکستی به روحانیت بخورد و شکست به روحانیت، شکست به اسلام است... اگر چنانچه ما از زی متعارف روحانیت خارج بشویم و خدای ناخواسته توجه به مادیات پیدا کنیم، در صورتی که خودمان را با اسم «روحانی» معرفی کنیم این ممکن است منتهی بشود به این که روحانیت شکست بخورد... اگر خدای ناخواسته خودتان توجه تان به دنبی باشد و حریص بر دنیا، مردم دیگر از شما باور نمی‌کنند، بلکه انحراف در آن‌ها پیدا می‌شود.»

منبر

منبر قدیمی‌ترین ابزار برای ارشاد است که هم‌اینک نیز کارایی مؤثری دارد. اما در عین حال به دلیل ابداع ابزار متنوع آموزشی، به بازنگری‌هایی احتیاج دارد.

برای پربارتر شدن منبر سزاوار است که:

- الف) موضوع آن از قبیل برای مردم تعیین شده باشد؛
- ب) مردم، شنوندگانی فعال، جستجوگر و پرسشگر باشند؛
- ج) مردم در انتخاب موضوع بحث، دخالت داشته باشند؛
- د) گوینده از طریق پرسش و پاسخ با مردم رابطه برقرار کند؛
- ه) نیازهای مردم مورد نظر گوینده باشد؛
- و) در ضمن سخنرانی از ابزار تدریس استفاده شود؛
- ز) فنون و مهارت‌های جلب توجه شنونده مورد نظر باشد؛
- ح) طرح یا متن از پیش تعیین شده‌ای تنظیم شده باشد؛
- ط) برای گفته‌های خود سند ذکر کند؛
- ی) منابع جدیدی برای مطالعه ذکر نماید.

روشن است که رعایت شرایط بالا در همه‌جا و همه وقت، ممکن نیست، اما در صورتی که هدف منبر و سخنرانی، ایجاد شناختی پایدار باشد، نه موقفی و گذرا، رعایت آن‌ها تا حد امکان لازم است.

نمایز جماعت

از دیدگاه اسلام، مسجد مرکز تفقد و یتیم‌نوازی و رسیدگی به مشکلات و چاره‌جویی بیچارگان و نماز جماعت نیز به عنوان محور حضور و غیاب و تفقد حال مسلمانان تلقی می‌شود. جماعتی که براساس این محورها نباشد، اهداف عالی آن برآورده نخواهد شد. بی‌خبری امام جماعت از حال مأمورین و عدم برقراری رابطه‌ای عاطفی و مستمر با آنان مانعی مؤثر در ابلاغ و ترویج شایسته معارف دینی است.

حضرت امیر مؤمنان علیه السلام در نامه‌ای که به مالک اشتر بعد از نصب او به فرمانداری مصر می‌نویسد، می‌فرماید:

«لَمْ تَفْقَدْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ مَا يَتَفْقَدُ الْوَالِدَانِ مِنْ وَلَدَهُمَا وَلَا يَتَفَاقَمُنَّ فِي نَفْسِكُ شَيْءٌ
قَوَّيْتُهُمْ بِهِ وَلَا تَحْقِرُنَّ لُطْفًا تَعَاوَدُهُمْ بِهِ وَإِنْ قَلَّ فَائِنَةٌ دَاعِيَةٌ لَهُمْ إِلَى بَذْلِ النَّصِيحَةِ لَكَ»

و حسن الظنِ بک^۱

مالک! همان‌گونه که پدر و مادر، فرزندان خود را ت فقد می‌کنند، تو نیز مردم را مورد ت فقد قرار ده، هیچ امری را در جهت تقویت آن‌ها بزرگ مشمار و هیچ لطفی را در راه خدمت به آن‌ها کوچک مدان هر چند به ظاهر کم باشد. این کار موجب می‌شود که آن‌ها نصیحت خود را از تو دریغ نکنند و نسبت به تو خوشبین شوند.

پس از اشاره‌ای گذرا به موانع و مشکلات تبلیغ راه کارها و پیشنهاداتی برای بهبود وضع موجود ارایه می‌شود.

تواضع و خضوع عامل نفوذ در دل‌ها

صفت «تواضع» ملکه‌ای اخلاقی است که باید در جان مُبلغ رسوخ کرده باشد، و به مرحله خضوع رسیده باشد.

تواضع مبلغ نه تنها ظاهر بلکه باید باطن را نیز شامل شود. پیامبر معظم اسلام ﷺ به عنوان برترین انسان و موفق‌ترین مُبلغ عالم، پیوسته خود را همانند دیگران می‌دانستند و از هر چه تلقی برتری طلبی داشته باشد، پرهیز می‌فرمودند. مثلًاً هرگاه بر مركبی سوار می‌شد و دیگری می‌خواست به عنوان احترام در رکاب ایشان برود، در ابتداد رخواست می‌کردند که او هم سوار شود، اما اگر امتناع می‌کرد، می‌فرمود: «تقدم امامی و ادرکنی فی المکان الذي تُريد». برخی از مظاهر عملی «تواضع» که می‌توان در رفتار و برخورد با دیگران به کار بست عبارتند از:

پیش‌قدم شدن در سلام و هرگونه رابطه کلامی دیگر؛ مقدم داشتن محترمان و پیرمردان؛ توجه کامل به سخن مردم، مخصوصاً کودکان؛ بهدا دادن به سؤال دیگران هر چند به ظاهر ساده باشد؛ مشورت در امور، حتی در طرح مطالب و موضوعات تبلیغی؛ پرهیز از هر آن‌چه که از آن بسوی نخوت و برتری طلبی استشمام می‌شود که قرآن کریم نیز در این باره می‌فرماید:

۱. نهج البلاغه، نامه ۵۳

۲. بحار الأنوار، ج ۱۶، ص ۲۳۶

﴿تَلِكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يَرِيدُونَ عُلُواً فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَاداً وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَقِينَ﴾^۱

تواضع در گفتار و نگاه

قرآن کریم، مدارا و نرمی در سخن و عمل پیامبر عظیم الشأن را رحمتی الهی و درشتی و سختگیری را موجب پراکندگی می‌داند و می‌فرماید:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَيَتَ لَّهُمْ وَلَوْ كَنْتَ فَظَّاً غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ.﴾^۲

تجلى تواضع آدمی در ظاهر به سخن گفتن و نگاه کردن است. اولین گام ارتباط، حتی قبل از ارتباط کلامی، ارتباط دیداری است. شیوه نگاه کردن در ایجاد صمیمیت‌ها یا اتز جار قلوب از یکدیگر بسیار مؤثر است. به هر حال، در هر یک از این‌ها ظرایفی نهفته است که از طریق تجربه شخصی و مطالعه قابل حصول است، در مورد شیوه نگاه کردن پیامبر ﷺ آمده است که:

«یُسَوِّی نظره بین اصحابه».

و فرزدق کیفیت نگاه امام سجاد ؓ را چنین توصیف می‌کند:

«یُغْضِی حَيَاةً وَ يُغْضِی مِنْ مَهَابِتِهِ....»

بی توقعی

احیاگری اندیشه انسانی با هیچ شغل دیگری قابل مقایسه نیست. در عین حال و با همه بزرگی و عظمت کار، اگر مبلغ ادای وظیفه را به رُخ دیگران بکشد یا این‌که در قبال ادای تکلیف از دیگران توقع، حتی توقع سلام و تشکری داشته باشد، ارزش خویش را تنزل داده است.

دل سوزی

یکی از ویژگی‌های بی‌نظیر مبلغان الهی، رحمت و شفقت و دل سوزی درباره مردم است. آن‌ها علاوه بر آن‌که در غم و شادی دنیای مردم، خود را شریک

۱. قصص (۲۸): ۸۳

۲. آل عمران (۳): ۱۵۹

می دانند، بیش تر نگران زندگی آخری آنان هستند.

قرآن کریم خطاب به مردم دل سوزی پیامبر ﷺ را چنین توصیف می فرماید:
«لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفٌ رَّحِيمٌ»^۱.

اگر مردم پذیرند که مبلغ اسلامی برای هدایت آنها دل می سوزاند به او می گروند.

چنین باوری روابط سالم و پایدار عاطفی و صمیمیت همیشگی ایجاد خواهد کرد و موجب خواهد شد که کلام مبلغ در جان مستمعان تأثیر شگرفی داشته باشد.

تشکیلات

امروزه بر هیچ خردورزی پوشیده نیست که هر تلاش گستره و موفق به «تشکیلات» نیاز دارد.

سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی و گزینش و تهیه امکانات و رسیدگی به مشکلات و ارایه آموزش و تغذیه علمی و اطلاع رسانی و بررسی پیشرفت کار و ارزیابی آن و ارایه اطلاعات کامل درباره ترکیب جمعیتی و تبلیغات قبلی و نکات قوت و ضعف فرهنگی منطقه جغرافیایی از عوامل ضروری توفیق و پیشرفت تبلیغات دینی است.

تداویم و استمرا در تبلیغ

یکی از موانع برقراری ارتباط‌های صمیمانه و عاطفی، مقطعی بودن «تبلیغات» است. این امر، علاوه بر این که موجب گستاخی و بریدگی و فراموشی آموخته‌های قبلی می شود، صمیمیت‌های ایجاد شده قبلی و روابط اخلاقی و عاطفی مردم و روحانی را نیز مخدوش می کند.

بسیار اتفاق می افتد که شهرستان یا روستاهایی سالیانه به مدت حداقل یک یا دو ماه پذیرای روحانی و مبلغ است و تا سال دیگر روحانی به خود نمی بیند و

۱. توبه (۹): ۱۲۸